

बालेनकेशेन उपलक्षितं परश्चाद्धं शत्रुश्चाद्धं ॥ १५ ॥ सदैवन सदानैवेति संबंधः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ निरस्य पानीयादीन्विहाय अन्येषां भक्षणां शेषमन्यस्मै न देयं पानीयादेरपि शेषं पुत्रादिभ्य एव देयं पितुर्ज्येष्ठस्य च भ्रातुरुच्छिष्टं भोज्यमिति स्मरणात् अन्येषां तद्भोजनस्य निषेधान् गौडास्तु निरस्य शेषमेतेषां न प्रदेयमिति पठंति तत्परि संख्यापत्तेरुपेक्ष्यते ॥ १९ ॥ शंकां जीर्यति न वेति अनस्य आपत्तत्वात्वाअ

सायं प्रातश्च भुंजीत नांतराले समाहितः ॥ बालेन तु न भुंजीत परश्चाद्धं तथैव च ॥ १५ ॥ वाग्यतो नैक वस्त्रश्च नासंविष्टः कदाचन ॥ भूमौ सदैव नाश्रीयान्नानासीनो न शब्दवत् ॥ १६ ॥ तोयपूर्वं प्रदायान्नमतिथिभ्यो विशांपते ॥ पश्चाद्भुंजीत मेधावी न चाप्यन्यमनारः ॥ १७ ॥ समानमेकं पक्त्या तु भोज्यमन्नं न रेश्वर ॥ विषं हालाहलं भुंक्ते योऽप्रदाय सुहृज्जने ॥ १८ ॥ पानीयं पायसं सक्तूदधिसर्पिर्मधून्यपि ॥ निरस्य शेषमन्येषां न प्रदेयं तु कस्यचित् ॥ १९ ॥ भुंजानो मनुजव्याघ्रनैव शंकां समाचरेत् ॥ दधिचाप्यनुपानं वै न कर्तव्यं भवार्थिना ॥ १०० ॥ आचम्य चैकहस्तेन परिष्ठाव्यंतथोदकं ॥ अंगुष्ठं चरणस्याथ दक्षिणस्यावसेचयेत् ॥ ११ ॥ पाणिं मूर्ध्नि समाधाय स्पृष्ट्वा चाग्निं समाहितः ॥ ज्ञातिश्रेष्ठमवाप्नोति प्रयोगकुशलो नरः ॥ २ ॥ अद्भिः प्राणान्समालभ्य नाभिं पाणितले तथा ॥ स्पृशंश्चैव प्रतिष्ठे तनचाप्यार्द्रं पाणिना ॥ ३ ॥ अंगुष्ठस्यांतराले च ब्राह्मं तीर्थमुदाहृतं ॥ कनिष्ठिकायाः पश्चात्तु देवतीर्थमिहोच्यते ॥ ४ ॥ अंगुष्ठस्य च यन्मध्यं प्रदेशिन्याश्च भारत ॥ तेन पित्र्याणि कुर्वीत स्पृष्ट्वा पो न्यायतः सदा ॥ ५ ॥ परापवादं न ब्रूयान्नाप्रियं च कदाचन ॥ न मन्युः कश्चिदुत्पाद्यः पुरुषेण भवार्थिना ॥ ६ ॥ पतितैस्तु कथां नेच्छे दर्शनं च विवर्जयेत् ॥ संसर्गं च न गच्छेत्तथायुर्विदंते महत् ॥ ७ ॥ न दिवामैथुनं गच्छेन्न कन्यां न च बंधकीं ॥ न चास्त्रातां स्त्रियं गच्छेत्तथायुर्विदंते महत् ॥ ८ ॥ स्वेत्वे तीर्थे समाचम्य कार्यं समुपकल्पिते ॥ त्रिःपीत्वा पोहिः प्रमृज्य रुतशौचो भवेन्नरः ॥ ९ ॥ इंद्रियाणि सकृत्स्पृश्य त्रिरभ्युक्ष्य च मानवः ॥ कुर्वीत पित्र्यं दैवं च वे ददृष्टेन कर्मणा ॥ १० ॥ ब्राह्मणार्थं च यच्छौचं तच्च मे शृणु कौरव ॥ पवित्रं च हितं चैव भोजनाद्यंतयोस्तथा ॥ ११ ॥ सर्वशौचेषु ब्राह्मेण तीर्थेन समुपस्पृशेत् ॥ निष्ठीव्य तु तथा क्षुत्वा स्पृश्या पोहि शुचिर्भवेत् ॥ १२ ॥ वृद्धो ज्ञातिस्तथामित्रं द्रिद्रो यो भवेदपि ॥ गृहे वा सयितव्यास्ते धन्यमायुष्यमेव च ॥ १३ ॥

धिकत्वाच्छं कयानैव भोक्तव्यमित्यर्थः दधीति तत्कलनुपानं कर्तव्यमेव यथेष्टं भुंक्ष्वमाभौषीस्तत्कंसलवर्णं विवेतितस्य दृष्टार्थत्वोक्तेः ॥ १०० ॥ कुत्रपरिक्षाव्यंतदाह अंगुष्ठमिति ॥ १०१ ॥ २ ॥ प्राणान्वासा दीन् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥